

Hanus á Gørðum,
prestur í Klaksvík

Materialisman á breddan á Ólavsøku

Hanus á Gørðum, prestur í Klaksvík, er fremstur í røðini at halda Ólavsøkuprædiku, tá prestar og tingfólk og landsstýrisfólk fara í kirkju á Ólavsøku. Hann ætlar sær í prædiku síni at koma inn á materialismu og sjálgvóðsku, sum hann metir í ov stóran mun hevur fingið fastatøkur á okkum

Orð og mynd: Dagfinn Olsen, dagfinn@sosialurin.fo

Hanus á Gørðum varð útbúgvinn prestur í 2007. Hann hevur sjálvsagt, eins og aðrir prestar, verið eitt sindur spentur uppá at sleppa at halda Ólavsøkuprædikuna. Tó at broytingar eru komnar fyri, so er tað í ávísari røð, so at yngru prestarnir sleppa framat at halda prædiku á Ólavsøku.

– Eg eri spentur, tó at eg havi vitað, at tað fellur í mín lut fyrr ella seinni. Nú havi eg vitað av tí í tvey ár, sigur Hanus á Gørðum.

– Tað er serligur dāmur yvir hesum, og tað leggur sjálvsagt eisini eitt ávíst trýst á prestarnar, sigur Hanus á Gørðum um leiklutin at prædika í Dómkirkjuni á Ólavsøku.

Evnið er upplagt

Hanus á Gørðum situr í hesum døgum og hugsar um prædikuna, og er

í høvuðsheitum byrjaður at fyrireika innihaldið.

– Nú er tað so, at teksturin til prædikuna er Matteus 16. Har sigur Jesus m.a. við lærisveinar sínar: Vil nakar ganga aftan á meg, tá avnókti hann sjálván seg og taki upp kross sín og fylgi mær.

– Í dag er materialisman stór avbjóðing, og eg ætli mær at lýsa samtidina. Mítt lív og okkara lív. Tað er nú so við lívinum, at ein kann bert taka ímóti og so geva seg til Hansara, ið gav, sigur Hanus á Gørðum.

Enn er prædikan í stoypskeiðini, men prestur hevur tó eina ætlan um høvuðsinnihaldið.

– Prædikan fer at snúgvá seg um materialismu og samfelagið, um rannsakan av sær sjálvum og kirkjuni. Helst við stóði í egnum lívi og lívinum hjá okkum øllum, sum liva í samfelagnum í dag. Materialisma

og sjálgvóðska er veruliga nakað, sum vit mugu fyrihalda okkum til og minna okkum sjálvi á, og taka til viðgerar, metir Hanus á Gørðum.

Heiður

Hann metur lötuna í Dómkirkjuni hava serligan dām.

– At halda prædikuna á Ólavsøku er stórus heiður. Tað er nakað serstakt og næstan sum próvtøka. Allir prestar síggja við spennigni og gleði fram til hesa lötuna, sigur Hanus á Gørðum.

Ger ikki hol í sjógvin

At halda prædiku á Ólavsøku gevur eisini prestinum á prædikustólinum serligt høvi, tí umframt vanligu kirkjufólkið, sita eisini landsins kosnu menn og kvinnur og lurta, sumstundis sum loftmiðlar varpað kring alt landið.

»Eg ætli mær at lýsa samtidina. Mítt lív og okkara lív. Tað er nú so við lívinum, at ein kann bert taka ímóti og so geva seg til Hansara, ið gav

Tað er komið fyri, at prestar hava nýtt høvið at komið við antin samfelagsrevsandi viðmerkingum, ella at komið við viðmerkingum til átrúnaðarlig og etisk mál, sum uppi hava verið í tíðini, og sum ofta hava verið orsök til kjak. Fólk hava tá sjálvsagt verið ymisk á málið um hesar metingar av prædikustólinum, alt eftir hugsan um hesi – ofta viðbreknu – mál.

Men væntast kann ikki, at prædikan í ár, so at siga, ger hol í sjógvin.

Spurdur um hetta sigur Hanus á Gørðum seg ikki hava ætlanir í so máta.

– Nei, eg fari at tosa um tað, ið eg meti hava stóran týðning at minna á; um materialismu, sjálgvóðsku og um okkara lív, sigur Hanus á Gørðum.